

نیاز مبرم زنان آواره عراقی به حمایت روانی و کوتاهی کشورهای اسلامی

عکس: مهرخانه

نکته جالب توجه این است که کشورهای اسلامی بر بسیاری از رویه‌ها و سیاست‌های نهادهای بین‌المللی از جمله صندوق جمعیت ملل متحد، نقد وارد می‌کنند و حق هم، همین است؛ زیرا بسیاری از سیاست‌ها و برنامه‌های این صندوق خصوصاً در زمینه‌هایی نظیر سلامت و بهداشت جنسی و باروری، با آموزه‌های دینی و اخلاقی در تعارض جدی قرار دارد.

بنا به گزارش صندوق جمعیت ملل متحد، تعداد بسیاری از زنان عراقی که در پی ناآرامی‌های اخیر در این کشور، آواره شده‌اند، به لحاظ روانی، نیاز به کمک و مساعدت دارند.

هایشان‌های اخیر تعداد زیادی از زنان و کودکان را مجبور به ترک خانه، نیروهای داعش در کشور عراق، در هفته **مهرخانه** به گزارش کرده‌اند. بسیاری از زنان و کودکان تا قبل از اینکه بتوانند خود را به کمپ‌های آوارگان عذاقی برسانند، مجبور شده‌اند از ترس نیروهای مهاجم، هفته‌ها در خفا و شرایط بسیار نامطلوب فیزیکی و روانی به سر ببرند.

بنا به اذعان صندوق جمعیت ملل متحد، در سال جاری، بالغ بر 1.8 میلیون نفر از مردم عراقی مجبور به جابه‌جایی شده‌اند که در این میان، بخش قابل توجهی را زنان و کودکان به خود اختصاص می‌دهند. از این رو، حمایت از کرامت و سلامت جسمانی و روانی زنان و کودکان و نوجوانان، به عنوان یکی از اولویت‌های نهادهای بین‌المللی از جمله صندوق جمعیت ملل متحد قلمداد شده است. برخی از خدماتی که صندوق جمعیت ملل متحد تاکنون به زنان و کودکان آواره عراقی ارائه کرده است، عبارتست از: ارائه خدمات مشاوره‌ای و خدمات بهداشتی و درمانی.

بنا به گزارش صندوق جمعیت ملل متحد، بسیاری از کودکان آواره در کمپ‌های آوارگان عراقی، پدر و مادر خود را از دست داده و مجبور به ترک درس و مدرسه شده‌اند. یکی از معضلات جدی کودکان و زنان ساکن در کمپ‌ها، احساس عدم امنیت و ترس و وحشت از محیط اطراف است که به لحاظ روانی، آنان را با فشارهای جدی مواجه کرده است. به همین منظور صندوق جمعیت ملل متحد، یکی از اولویت‌های کاری اخیر خود را اعزام تیم‌های سیار روانشناسی و مشاوره به کمپ‌های آوارگان عراقی به‌ویژه زنان و کودکان دانسته است.

به گزارش مهرخانه، نکته قابل توجه در خصوص خبر حاضر این است که امروز دیگر بر هیچ کس پوشیده نیست که اوضاع حاکم بر کشورهای اسلامی؛ از جمله عراق، سوریه، بحرین، سرزمین‌های اشغالی و سایر کشورها، اوضاع به‌سامان و مطلوبی نیست و مردم مسلمان خصوصاً زنان و کودکان در این شرایط جنگ و ناآرامی، بیش از پیش در معرض آسیب‌های جدی جسمانی و روانی قرار دارند. حال سؤال این است که با توجه به درک وضعیت نامساعد موجود در کشورهای اسلامی و نیاز مبرم به اشکال مختلف حمایت از زنان و کودکان مسلمان، چرا خود کشورهای اسلامی نباید با ایجاد ساز و کارهای بین‌المللی کارآمد و مؤثر در جهت رفع نیازهای مسلمانان نیازمند به کودکان برآیند؟ ویژه زنان و کمک به

آیا به راستی خود کشورهای اسلامی نمی‌توانند با ایجاد ساز و کارهای مناسب و با ارتقای همکاری‌های بین‌المللی در میان خود از عهده‌های خود برآیند؟ رفع نیازها و ضرورت

نکته جالب توجه این است که کشورهای اسلامی بر بسیاری از رویه‌ها و سیاست‌های نهادهای بین‌المللی از جمله صندوق جمعیت ملل متحد، نقد وارد می‌کنند و حق هم، همین است؛ زیرا بسیاری از سیاست‌ها و برنامه‌های این صندوق خصوصاً در زمینه‌هایی نظیر سلامت و بهداشت جنسی و باروری، با آموزه‌های دینی و اخلاقی در تعارض جدی قرار دارد، اما اکنون وقت آن رسیده است که کشورهای اسلامی بدانند دیگر صرف ایراد نقد و انتقاد بر عملکرد سازمان‌های بین‌المللی نمی‌تواند کفایت کند، بلکه مؤثرترین راهکار، بدست گرفتن ابتکار عمل توسط خود کشورهای اسلامی و ایجاد ساز و کارهای بین‌المللی برای برطرف ساختن خلأها و ضرورت‌های کنونی است. آنچه مسلم است اینکه ارائه خدمات مشاوره‌ای و روانشناسانه نیروهای صندوق جمعیت ملل متحد، نمی‌تواند به طور کامل با آموزه‌های اسلامی و اخلاقی سازگار باشد، بلکه شاید ارائه خود این خدمات و حمایت‌ها در عمل، مشکل‌ساز شود. بنابراین بهترین کار، به‌دست گرفتن ابتکار عمل، توسط خود کشورهای اسلامی است.